

Barbara Hanuš
Ljubljana

PROMOCIJA MLADINSKE KNJIŽEVNOSTI V ČASOPISIH IN REVIJAH

V članku je predstavljeno strokovno spremljanje mladinske književnosti v slovenskih časopisih in revijah. Zaradi iz leta v leto večje knjižne produkcije je v vrtcih, šolah in knjižnicah zaznati zadrege glede kriterijev za vrednotenje, negotovi so tudi starši, ki izbirajo knjige za svojega otroka, zato ima promocija dobrih del za otroke in mladino v časopisih in revijah pomembno vlogo.

The article deals with expert commentaries on children's literature in Slovene newspapers and magazines. Due to the yearly increasing book production, kindergartens, schools and libraries are somewhat embarrassed about the evaluation criteria. The same goes for parents trying to choose books for their children, and that is why promotion of quality works for children and teenagers in newspapers and magazines is so very important.

Uvod

V Sloveniji izhaja veliko knjig za otroke in mladino, informacij in strokovnih ocen v medijih pa je malo. Po podatkih preglednih in priporočilnih seznamov, ki jih vsako leto pripravijo strokovnjaki Centra za mladinsko književnost in knjižničarstvo Mestne knjižnice Ljubljana – Knjižnice Otona Župančiča, vsako leto izide več mladinskih del: leta 2006 696, leta 2007 759, leta 2008 811. Mladinske knjige izdaja več kot 100 založb, izhajajo tudi v samozaložbi. Trg je torej nepregleden, mediji bi morali opozarjati na kakovostna dela, da bi našla pot do bralcev.

Strokovno spremljanje mladinske književnosti v Sloveniji

Edina slovenska specializirana strokovna revija za vprašanja mladinske književnosti, književne vzgoje in s knjigo povezanih medijev je revija *Otrok in knjiga*, ki izhaja že od leta 1972. Njena vloga pri promociji mladinske književnosti je velika, saj redno objavlja strokovne prispevke, ocene knjig in novice s tega področja, organizira pa tudi številna strokovna posvetovanja. Med drugim ima pomembno vlogo pri organizaciji simpozijev, ki vsako leto v Murski Soboti potekajo ob sreča-

nju slovenskih mladinskih pisateljev Oko besede. Pripravili so tudi že posvetovanja o promociji mladinske književnosti v medijih.

V sklopu prireditev 18. knjižnega sejma v Cankarjevem domu v Ljubljani je novembra 2002 na debatni kavarni Darka Tancer Kajnih vodila pogovor o spremljanju in vrednotenju del za mladino. Vabilu na pogovor sta se med drugimi odzvali Melita Forstnerič Hajnšek, urednica kulturne redakcije dnevnika *Večer*, in Lilijana Klemenčič, ki za ta časopis piše o knjigah za otroke in mladino. Prav *Večer* med našimi časopisi največ prostora namenja spremljanju mladinske književnosti. Marjana Kobe je na tem pogovoru izpostavila, da literarna dela za odrasle ocenjujejo literarni teoretiki, med kritiki mladinske književnosti pa še vedno prevladujejo psihologi, pedagogi, knjižničarji, celo pisci sami.

Revija *Otrok in knjiga* je 24. septembra 2004 v Mariboru pripravila še simpozij o kritiki mladinske književnosti. Z referati so sodelovali Meta Grosman, Vanesa Matajč, Darja Mazi Leskovar, Igor Saksida, Sonja Pečjak, Nataša Bucik in Tilka Jamnik. Poudarjeno je bilo, da kritika niha med literarno-kritičnim in didaktičnim pogledom na predmet svoje obravnave. Sama narava mladinske književnosti zahteva specifične kritiške pristope. To je književnost, ki jo pišejo odrasli, kupujejo odrasli, o njej pišejo odrasli, berejo pa jo otroci. Vsak, ki piše o mladinski književnosti, bi moral dobro poznati tudi likovno umetnost. Ilustracija mlademu bralcu pogosto pove toliko kot beseda, literarni teoretiki pa imajo premalo znanja, da bi znali opazovati likovno podobo del. Pogosto se pomanjkljivo znanje kaže tudi v prispevkih novinarjev v časopisih in revijah. Še vedno se včasih zdi, da je za otroke vse dovolj dobro.

Na področju spremljanja in vrednotenja mladinske književnosti moram omeniti kakovostne pregledne in priporočilne sezname, ki jih izdaja Mestna knjižnica – Knjižnica Otona Župančiča – Center za mladinsko književnost in knjižničarstvo. Vsako leto pripravijo statistično analizo knjižne produkcije za preteklo leto. Letni sezname z dobro napisanimi anotacijami opozarjajo na tiste knjige, ki jih ne smemo prezreti. Knjižničarke Pionirske knjižnice so sezname začele pripravljati že leta 1972, kot samostojna publikacija v tiskani obliki izhajajo od leta 1990, od leta 1999 so dostopni tudi na spletu.

Seznami so za vse, ki se ukvarjajo s knjižno vzgojo v vrtcih, šolah in knjižnicah, lahko pomembno napotilo in pripomoček pri izbiranju, seveda pa ne morejo opravljati vloge tekočega spremljanja književnosti, saj običajno ne dosežejo tistih odraslih, ki v knjigarnah in knjižnicah izbirajo knjige za otroke. Zato je sprotno vrednotenje knjig v medijih še toliko pomembnejše. Sezname s statističnimi podatki dokazujejo, da se število izdanih del že nekaj let povečuje. Koliko knjig, ki so izšle v zadnjih letih, je bilo deležnih omembe v medijih? Vprašamo pa se lahko tudi, ali so bile v časopisih in revijah še posebej izpostavljene tiste knjige, ki si zaradi svoje kakovosti to tudi zaslužijo.

Književni listi, Pogledi, Bukla

Na primeru Književnih listov bom ponazorila, da se je število objav o mladinski književnosti v zadnjih letih zmanjšalo in da je promocija mladinske književnosti odvisna od urednika, ki časopis ureja.

Leta 2000 je bila urednica Književnih listov Marjeta Novak Kajzer. Književni listi so kot del dnevnika *Delo* izhajali ob četrtkih, od septembra naprej pa ob sredah. Večinoma so obsegali štiri strani, redko tri, občasno pa so izšli kar na petih straneh. Že januarja 2000 je bil v vsaki številki vsaj en prispevek s področja mladinske književnosti, v eni številki sta bila dva prispevka. Podobno sta bili tudi v naslednjih mesecih občasno dve oceni mladinskih del v enem tednu, aprila in septembra pa so bili v eni številki objavljeni po trije prispevki, namenjeni promociji mladinske književnosti. Marjeta Novak Kajzer je avtorica del za otroke in mladino in tudi kot urednica je bila zelo odprta za članke s tega področja. Leta 2000 je v Književnih listih izšlo 46 prispevkov o knjigah za otroke in mladino ali o dogodkih, povezanih s književno vzgojo. Krajših novic nisem preštela. Urednica se je zavedala tudi pomembne vloge ilustracij. Od septembra naprej so bili Književni listi polovično natisnjeni na barvnih straneh in skoraj v vsaki številki je bila objavljena tudi ilustracija iz katere izmed predstavljenih knjig. Avtorica člankov o ilustracijah je bila Maruša Avguštin, o knjigah pa sva pisala predvsem Jakob Kenda in jaz. V Književnih listih sem objavljala tudi kratke zapise o vsebini revij *Otrok in knjiga* in *Šolska knjižnica*. Tako je lahko vsak, ki ga to področje zanima, tudi v tej prilogi prebral, kateri članki so natisnjeni v obeh strokovnih revijah.

Leta 2009 je Književne liste urejal Peter Kolšek. Izhajali so ob sredah, njihov obseg je bil le še dve strani, tako lahko rečemo, da so listi postali list. Le ob slovenskem knjižnem sejmu je izšla posebna obsežnejša številka. Od 15. julija do 1. avgusta (čas, ko naj bi na dopustu brali več) so bili natisnjeni le na eni strani. Januarja, maja, avgusta in oktobra ni bilo v Književnih listih niti enega prispevka o mladinski književnosti. Junija je bilo največ člankov – trije. V vsem letu 2009 je bilo objavljenih 11 knjižnih ocen. Daljši članek, ki obsega več kot pol strani, kakršnih je bilo leta 2000 veliko, je bil objavljen le enkrat – 23. septembra pred podelitvijo nagrade večernica. Napisal ga je Andrej Lutman. Avtorji ostalih prispevkov so Gaja Kos, Maša Ogrizek, Milan Dekleva in Dragica Haramija. Med besedila, ki promovirajo slovensko mladinsko književnost, bi lahko šteli še intervju Valentine Plahuta Simčič z Janjo Vidmar (*Dolga pot od mariborske do slovenske pisateljice*, 19. avgust 2009, str. 19), a povod za intervju ni bilo njeno ustvarjanje za otroke in mladino, ampak izid njene Delove poletne zgodbe za odrasle.

Tudi v redni rubriki Književnih listov Iz tiskarne, v kateri knjige niso ocenjene, ampak so predstavljene le s kratko vsebino, je delež otroških in mladinskih del zanemarljiv. Omenjene so bile tri knjige: mladinska romana *Pink* Janje Vidmar in *Polnočna zajeda* Žige X. Gombača ter antologija Saše Vegri *Naročje kamenčkov*.

Če upoštevamo, da je bil obseg Književnih listov leta 2009 za polovico manjši kot leta 2000, s tem še vedno ne pojasnimo velike razlike v številu prispevkov: ocen otroških in mladinskih del je več kot štirikrat manj. Če pa bi ob tem izpostavili še, koliko otroških in mladinskih del je izšlo leta 2000 in koliko leta 2009, bi se še izraziteje pokazalo, da je možnost, da je nova knjiga za otroke predstavljena v Književnih listih, zdaj bistveno manjša, kot je bila pred devetimi leti.

Letos je začel izhajati nov tednik s področja umetnosti, kulture in družbe. Prva številka tednika *Pogledi* je izšla 7. aprila 2010. Da bi ugotovila, ali je tudi mladinska književnost enakovreden del kulture in umetnosti, sem pregledala vsebino prvih osmih števil – od 7. aprila do 14. julija. V *Pogledih* ni bil objavljen niti en prispevek s področja, ki me zanima. Le v rubriki *Dom in svet*, kjer so objavljene kratke novice, so naslednji zapisi: o izidu stripov o Garfieldu (št. 3, str. 4), o raz-

stavi ilustracij Alenke Sottler (št. 4, str. 5), o izidu zbirke otroških premišljevanj o svobodi (št. 7, str. 4) in o koncertu uglasbenih otroških pesmi Toneta Pavčka (št. 6, str. 4). Pri zadnji novici pa je že v naslovu Zapojmo na papirnatih letalih napaka, saj so Tonetu Pavčku pripisali tudi dve pesmi Daneta Zajca: *Na papirnatih letalih* in *Ta roža je zate*. Pogledi v prvih mesecih izhajanja niso namenili prostora niti književnosti za otroke niti drugim kulturnim dejavnostim, namenjenim najmlajšim.

V reviji *Bukla*, ki jo brezplačno lahko dobimo v knjigarnah, knjižnicah in kulturnih ustanovah, je vedno prostor za zapise o otroških in mladinskih knjigah, vendar so ti zapisi pogosto površni. Objavljena je kratka vsebina knjig, (ne) kakovost del ni omenjena. Revija *Bukla* bi zaradi svoje dostopnosti lahko odigrala pomembno vlogo pri promociji mladinske književnosti. Dobro je, da so zapisi kratki in opremljeni z naslovnico, namenjeni niso strokovnjakom, ampak vsem, ki knjige berejo in jih izbirajo za svoje otroke. Merila glede kakovosti ilustracij, jezika in sporočila knjig pa bi morala biti jasna – ob knjigi, ki ne dosega estetskih kriterijev, bi moralo biti to tudi zapisano.

Promocija mladinske književnosti v *Cicibanu* in *Cicidoju*

V uredništvu *Cicidoja* in *Cicibana* z informacijami o otroških knjigah nagovarjamo otroke in odrasle. Revija *Za starše*, ki je kot brezplačna priloga izhajala od leta 1998 do 2005, je prinašala veliko prispevkov o pomenu branja. Zdaj je revija dosegljiva na spletnih straneh. Na spletni strani *Za starše* so mnoge rubrike iz *Cicibana* in *Cicidoja* osvetljene in nadgrajene z vidika odraslega, ki bo otroka vodil skozi revijo, ga spodbujal k ustvarjanju in izražanju, branju, učenju. Veliko je prispevkov s področja bralne, estetske in medijske vzgoje: od književnosti, likovne umetnosti in glasbe do giba, filma, risanke ... Posebej izpostavljam rubrike, namenjene predstavljanju knjig: V knjižnico, Mojih 7, Priporočila uredništva in Branje med vrsticami.

Za rubriko V knjižnico knjižničarka Ida Mlakar vsak mesec pripravi seznam dodatne literature k temi Cici Vesele šole. V rubriki Mojih 7 za otrokovo polico je predstavljen izbor najljubše otroške literature, ki so ga pripravili ustvarjalci za otroke – tako lahko na spletnih straneh preberete, katere otroške knjige najraje prebirajo Jelka Godec Schmidt, Matjaž Schmidt, Ana Zavadlav, Cvetka Sokolov, Andrej Rozman Roza, Majda Koren ... V rubriki Priporočila uredništva urednice vsak mesec predstavimo knjige iz klasične zakladnice otroške književnosti ter novejšje izdaje, ki jih še posebej priporočamo v branje, rubrika Branje med vrsticami pa prinaša zapise o knjigah, prispeva jih dr. Milena Blažič s Pedagoške fakultete Univerze v Ljubljani. V spletni reviji *Za starše* je še veliko informacij o kulturnih prireditvah za otroke.

Reviji *Cicido* in *Ciciban* imata pomembno vlogo pri promociji književnosti, saj otroci v obeh revijah spoznavajo dela kakovostnih umetnikov. Včasih opozorimo na izdajo nove otroške slikanice tudi s ponatisom katere izmed strani iz te knjige, vsak mesec pa je ena izmed novih knjig tudi knjižna nagrada za otroka, katerega slika je izbrana v rubriki Umetnija meseca. Ta slikanica je predstavljena z naslovnico. Ob obletnicah ustvarjalcev pripravljamo literarne kvize in druge naloge. Veliko didaktičnih nalog je povezanih s spoznavanjem pravljic, naslovnice knjig in priljubljeni literarni liki so včasih na nalepkah, tudi kartonke, namenjene

igrivemu učenju, so pogosto s področja knjižne vzgoje. V reviji so torej poleg kakovostnega izbora leposlovja tudi rubrike, namenjene spoznavanju pisateljev, pesnikov in del za otroke.

Seveda pa se tudi v uredništvu *Cicidoja* in *Cicibana* zavedamo, da je potrebno branje povezati z raznovrstnimi medijskimi nadgraditvami bralnega doživetja. Strinjamo se z mislimi, zapisanimi v predstavitvi simpozija Promocija branja in mediji (15. oktobra 2010 sta ga organizirali revija *Otrok* in knjiga in Društvo Bralna značka Slovenije – ZPMS), da branja v današnjem času ne gre pojmovati le kot »konkurence« drugim medijem (in narobe), ampak je potrebno najti možnosti za povezovanje književnih besedil in glasbe, risank, lutkovnih predstav ... Zdravko Duša je v prispevku *Branje v času medijev* zapisal (2006: 89):

Včasih je zgodba in slikanica pripravljala otroka za knjigo. Zdaj ga pripravlja za knjigo, televizijo, računalnik in mobilni telefon. Ne morete računati, da bo otrok ostal samo pri knjigi, in če se postavite v vlogo založnika oziroma producenta, potem seveda ne boste obsodili svojega junaka samo na eno, torej knjižno podobo, ampak mu boste pripravili daljše življenje.

Redno sodelujemo z različnimi institucijami, ki pripravljajo kulturne dogodke za otroke. *Cicibanu* in *Cicidoju* prilagamo kakovostna gradiva: v sodelovanju z radiom Študent je izšlo že sedem zgoščenek s posnetimi pravljičami *Za dva groša fantazije*, junija napovedujemo osmo, v sodelovanju z Animateko (mednarodnim festivalom animiranega filma, ki poteka v Kinodvoru) so izšli trije DVD-ji *Slon* s kakovostnimi animiranimi filmi, novembra izide četrti, vsako leto pa izide tudi zgoščenka z glasbo. Zanimiv je bil projekt Sonce in sončice po vsem svetu, ki ga je pripravil Tomaž Grom. Uglasbil je pesmi Toneta Pavčka, posnete pa niso le v slovenščini, poslušamo jih tudi v makedonskem, danskem, romunskem, albanskem, ruskem in japonskem prevodu. Zgoščenka, ki je bila januarja 2007 priložena *Cicibanu* in *Cicidoju*, je prejela nagrado Erasmus EuroMedia. Tudi to je promocija mladinske književnosti!

Zapisi o knjigah za otroke so prisotni še v dveh medijih, ki jih prebirajo otroci sami: *Kekec* in *Pil*. Obe reviji sodelujeta z Bralno značko tako, da so redno predstavljene knjige in ustvarjalci. V *Pilu* o knjigah pišejo tudi učenci sami – torej niso le odrasli tisti, ki bi izpostavljali, zakaj je knjiga vredna branja. Mentorji Bralne značke lahko tudi ta otroška mnenja o knjigah uporabimo kot motivacijo za branje.

Predstavitve nagrad, projektov

V medijih je več prostora mladinski književnosti namenjenega takrat, ko podeljujejo nagrade: desetnico, večernico, Levstikovo nagrado, nagrado za izvirno slovensko slikanico, nagrado moja najljubša knjiga ... Časopisno-založniško podjetje Večer že od leta 1997 podeljuje večernico, nagrado za najboljše slovensko izvirno mladinsko leposlovno delo, izdano v preteklem delu. Tako je časopis, ki namenja mladinski književnosti več pozornosti, tudi sponzor nagrade. Vloga podeljevanja nagrad – izpostaviti kakovostna dela – je pomembna tudi zaradi objav v medijih.

To potrjuje misel iz prispevka *Kdo knjigi zagotavlja uspeh* (Vogel 2010: 19):

Novinarji in kritiki so zaradi (pre)množične produkcije izgubili pregled nad izdanimi knjigami, ki jih je preveč, in ljudje vse bolj zaupajo »kulturnim posrednikom« – žirijam. Pri tem

pa se spet postavi vprašanje, ali naj njihovi izbiri zaupamo tudi novinarji in promoviramo že promovirano, ali pa iščemo prezrte genije.

O čem pišejo mediji, se sprašuje tudi Slavko Pregl (Pregl 2007: 86):

Pisanje o J. K. Rowlingovi in njenem Harryju Potterju je dolgo preplavljalo vse naše časopise. Ampak, malo več kot njene knjige so bile pri nas izposojane knjige Primoža Suhodolčana, ki je med Slovenci nekje na šestem, sedmem mestu. Kaj ugotovite, če pomislite, koliko so naši znano uravnoteženi mediji brezplačno poročali o Rowlingovi in koliko o Primožu?

Kdo piše o delih za otroke in mladino? V zadnjih letih se je uveljavila Gaja Kos. Pomembno je, da to ni kritičarka, ki bi pisala zgolj o knjigah za otroke. Ker ocenjuje tudi dela za odrasle, je tako še bolj poudarjeno, da je mladinska književnost enakovreden del književnosti. Gaja Kos je letos za svoje delo prejela Stritarjevo nagrado, ki jo od leta 1998 podeljuje Društvo slovenskih pisateljev. Z njo opozarjajo na mlada kritiška peresa. V utemeljitvi je poudarjeno, da se posveča otroški in mladinski književnosti, kar pomeni, da je žirija področje mladinske književnosti prepoznala kot področje, vredno poglobljene analize.

Gaja Kos je že več let aktivna v uredništvu revije *Literatura*. Ta mesečnik za književnost namenja prostor tudi mladinski književnosti – pripravili so natečaj za poezijo za otroke, občasno objavljajo kritike in robne zapise o mladinskih knjigah, nekaj uvodnikov je bilo namenjenih temu področju, objavljen je bil intervju z Marjano Kobe ... To ponovno potrjuje, da odnos urednikov časopisov in revij do mladinske književnosti vpliva na to, ali bodo zapisi s tega področja v mediju objavljeni.

Naslovniki ocen otroških in mladinskih del v časopisih in revijah so odrasli. Starši, vzgojitelji in učitelji so tisti, ki izbirajo knjige za otroke. Ni vseeno, ali odrasli pridejo do zapisov o dobrih knjigah, saj vemo, da celo v splošnih knjižnicah slabe knjige kupijo v skoraj tolikšnem številu izvodov kot dobre. Marsikateri avtor se zato lahko ob upravičeni kritiki, da njegova knjiga ne dosega zadovoljivih estetskih meril, sklicuje tudi na to, da so knjigo knjižnice kupile in je pogosto izposojena. Na to opozarja tudi Gaja Kos v intervjuju s Tanjo Jaklič (Jaklič 2010b: 16):

... v poplavi knjig je predvsem težko najti dobro knjigo, kajti kvantiteta in kvaliteta pač ne gresta z roko v roki. Sploh pri produkciji za najmlajše to predstavlja velik problem. Otrok vleče knjige s polic, starši pa si jih, ne da bi si jih natančno ogledali, pogosto prepričani, da je itak vse dobro, izposodijo. Pri tem se verjetno sploh ne zavedajo, na kakšne neumnosti in na kakšen kič lahko naletimo v slikanicah. Tudi zato se mi zdi pomembno, da se opozori na dobre knjige in hkrati na to, da niso vse takšne.

Seveda pa si podobna vprašanja o številu neakovostnih knjig v knjižnicah lahko zastavimo tudi ob pogledu na police za odrasle. Tako Evald Flisar v prispevku Tanje Jaklič ob proglasitvi Ljubljane za svetovno prestolnico knjige razmišlja (2010a: 33), da bi lahko

... recimo, priložnost izrabili za temeljit razmislek o tem, zakaj država zaradi nedomišljenega sistema podpore tako izdatno pomaga javnim knjižnicam pri nakupu trivialne literature. Med štrucami kruha res ni posebnih razlik, pri knjigah pa je tako, da nam nekatere lahko zastrupijo pamet, druge pa ozdravijo dušo. Z nekoliko dobre volje bi država hitro našla način za ločevanje zdrave rasti od plevela. Drugače bo plevel na koncu prekril ves književni vrt.

Mediji bi morali pisati o dragocenih rožah s tega vrta. Menim, da četudi ne pišejo o plevelu, že z opozarjanjem na dobre knjige lahko vplivajo na to, da bodo

ta dela imela boljšo prodajo in izposajo. Članki v medijih bi nam morali pomagati pri izbiri besedil. Zapisi o knjigah imajo vlogo oglasov, zato ni vseeno, o čem novinarji pišejo. A na okrogli mizi Kdo zagotovi knjigi uspeh, ki jo je junija pripravil slovenski Pen (Vogel, 2010: 19), smo slišali:

Mediji glede odnosa do knjige podlegajo istim zakonitostim sodobne družbe kot na drugih področjih in dajejo prednost nekaterim avtorjem na podlagi pogostnosti pojavljanja, ne pa skladno s kakovostjo njihovega dela.

Tako kot podelitve literarnih nagrad tudi dobro izvedeni projekti običajno pritegnejo pozornost medijev. A marsikatero vabilo, naj sodelujemo v projektu za spodbujanje branja, je zelo površno. Ali tisti, ki pripravljajo projekt, podcenjujejo otroke? Vabilo, katerega del prilagam, izkazuje, da sodelavci projekta ne znajo predstaviti tako, da bi bilo besedilo jezikovno in slogovno ustrezno. Tudi cilji vodijo zgolj v poudarjanje didaktičnih vrednosti pravljič. Zato sklepam, da tudi kakovostnih knjig za izvedbo projekta ne bodo znali izbrati.

LUNA BERE

Kratka predstavitev projekta

Projekt **LUNINA PRIPOVEDOVALNA URICA** je nov program, kjer bomo otrokom skozi pripovedovanje, igro in ustvarjalnimi delavnicami prikazali njihov svet. S pripovedovalnimi koticiki in ustvarjalnimi delavnicami iz različnih kulturnih ozadij in knjig bomo med otroci **gradili mostove**, ki temeljijo na strpnosti, poslušnosti in ustvarjalnosti.

Knjiga je vedno manj prisotna v današnji družbi, saj otroke vedno bolj zanimajo računalniške igrice in podobno, zato je potrebno veliko več truda, da **otroke ponovno spodbudimo k branju knjig**. Pripovedovanje je na sploh tista zvrst pri kateri lahko otroci v največji meri sodelujejo z lastno ustvarjalnostjo kot posamezniki ali v skupini. V sklopu pripovedovanja otroci lahko intenzivno uporabljajo lastno domišljijo, hkrati pa si s tem razvijajo čut za poslušanje in koncentracijo, ki je še tako pomemben spodbujevalec doživljanja in razmišljanja vsakega človeka. Hkrati pa bomo skozi pripovedovalne urice tudi ozaveščali otroke o naravi in njenih dobrinah, ki prav gotovo niso imune na naša dejanja. Gre za igriv in pisan način grajenja pozitivnega odnosa **do okolja**, ki je bistven del vzgoje vsakega posameznika. Okolje in zdrav način prehranjevanja pa sta tudi zelo pomembna dejavnika, še posebej pri samem razvoju otrok, saj je dobro da jih že od malih nog osveščamo, kaj je pomembno za zdrav način življenja. Zato bodo pripovedovalne urice zelo zanimive za otroke, saj bodo tematsko otrokom prijazne, hkrati pa bo naš cilj, da jih naučimo nekaj novega.

Cilji

Naš namen je da pri otrocih spodbudimo domišljijo in na koncu svojo domišljijo narišejo na papir. S tem bomo dosegli, kaj točno so si oni predstavljali. Razvijanje otrokove domišljije, ustvarjalnosti in s tem veselja nad doživljanjem samega sebe in nad postopnim obvladovanjem spretnosti, ki so zato potrebne, je eden pomembnih ciljev tega predmeta.

Sklep

Kljub razvitosti slovenske mladinske književnosti je v vrtcih, šolah in knjižnicah zaznati zadrege glede kriterijev za vrednotenje, negotovi pa so tudi starši,

ki med vedno manj pregledno produkcijo del za otroke izbirajo knjige za svojega otroka. Zato ima promocija dobrih del za otroke in mladino v časopisih in revijah pomembno vlogo.

Literatura

Zdravko Duša, 2006: Branje v času medijev. *Otrok in knjiga* 67, str. 88–91.

Tanja Jaklič, 2010a: Krona v ljubljanski kotlini. *Delo Mag*, 26. april 2010, str. 30–32.

– –, 2010b: Pozibavanje z dobro knjigo na premcu jadrnice, v senci prednjega jadra. *Delo Književni listi*, 7. julij 2010, str. 16.

Priročnik za branje kakovostnih mladinskih knjig. V: <http://www.mklj.si/index.php/digitalna-knjiznica/priporocilni-seznami/120-pregledni-in-priporocilni-seznami-za-mlade>

Slavko Pregl, 2007: Če ne bomo brali, bo volk požrl Rdečo kapico. *Otrok in knjiga* 68, str. 84–87.

Milan Vogel, 2010: Kdo knjigi zagotovi uspeh. *Delo*, 29. junij 2010, str. 19.